İKİNCİ HEKAYƏT

<"xml encoding="UTF-8?>

İKİNCİ HEKAYƏT

[Adəmin GünahI

Allah yeri yaradaraq onu insanların sükunəti üçün hazır etdikdən sonra ilk növbədə Öz məxluqatı arasın nəslin ilk nümayəndəsini) xəlq edib seçdi. Ona behiştdə yer ayırdı, müxtəlif halal və ən ləzzətli xörəkləri Bütün bunlarla yanaşı Allah, Adəmə özünü İblisin hiylə və düşmənçiliyindən qorumağı tapşırdı. Ulu etmək qəsdi ilə onun və arvadının "filan" ağacın yaxınlığına getməsməsini eləcə də ondan bir şey yemə (Şeytanların atası) onu aldatdı çünki İblis onlara paxıllıq edirdi. Axı Həzrət Adəm behiştdə həmişəli yanında olacaqdı. Beləliklə, Adəm (əleyhissalam) öz yəqinini Şeytanın şübhə və vəsvəsələri nəticəsin qərarını onun əsassız sözləri ilə mübadilə etdi![3] Behiştdəki xoşbəxt həyat və şadlıq o gündən belə A qorxu və vəhşətə çevrildi. Amma mehriban Allah günahdan tövbə və peşmanlıq zəminəsini ilk dəf gətirdi Məhz bundan sonra Adəm Allahın bu nemətindən istifadə edərək mürtəkib olduğu günahdan t sonra Allah Adəmi yerə göndərdi ki, öz gələcək nəsli ilə yer üzünü abad etsin. Beləliklə Xaliqi-Sübh təyin etdi. Belə ki, bütün insanlar onun göstərdiyi doğru yolun səmtində hidayət yolunu tapsınlar Allah A .da yer

---

Nəhcül-Bəlağə"dən iqtibas, xütbə 1 və 91"[1]

Baxmayaraq ki, bəziləri dastanda qeyd olunan behiştin yaxşı insanlara məxsus axirət behişti[2] olmasına inanırlar, lakin behişt meyvə və bitkilərlə zəngin dünyanın ən xoş və ab-havalı yeri imiş. Belə ki, bu mətləb İmam Sadiq (əleyhissalam)-ın hədislərindən birində də gəlibdir ("Nurus-səqəleyn" təfsiri, 1-ci cild, səh.62). Deyilməmiş qalmasın: Yuxarıda qeyd olunan dastan Quranın "Bəqərə" surəsinin 35-dən 38-ə kimi "Əraf" surəsinin 19-dan 22-yə kimi eləcə .də "Taha" surəsinin 118-dən 123-ə kimi, nəcv ayələrində gəlmişdir

Həzrət Adəm (əleyhissalam)-ın günahı həmin "Tərki-övla"-nı idi, başqa ibarətlə desək mütləq[3]

günah sayılmırdı, əksinə nisbi günah idi. Belə ki, Həzrət elə əziz və böyük məqam sahibi olduğuna görə gərək məkruh iş tutmayaydı, çünki hətta məkruh iş belə onun üçün günah sayılırdı ki, bu da ismət məqamı ilə düz gəlmir. Adəmin behiştdəki sınağı onun yer üzünə gəlib xalqa rəhbərlik etmək ləyaqətini özündə hazırlaşdırmaqdan ötrü idi. Onun tövbəsi ilə bir növ .təzkiyə və ruhun paklanması idi ki, bu da Allah höccətlərindən bir nümunədir

Həzrət Adəm (əleyhissalam) zatı pak və özü də mömin idi. Aldandıqdan sonra özündə[4] müstəsna bir xarakter daşıyırdı. Tez öz səhvini anlayıb tövbə etdi. Nəticədə Allah da onun tövbəsini qəbul etdi. Bununla bərabər yenə də gözləmək lazımdır ki, şeytan insanı aldatmasın və .əgər aldatsa dərhal insan öz günahını tövbə ilə yumalıdır